

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – Direktor na Direktsia „Obzhałvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia/Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD

(Sprawa C-132/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 26 ust. 1 lit. b) i art. 168 i 176 — Odliczenie podatku naliczonego — Usługi budowlane lub remontowe dotyczące obiektu należącego do osoby trzeciej — Wykorzystanie usług przez osobę trzecią i przez podatnika — Nieodpłatne świadczenie usług na rzecz osób trzecich — Zaksięgowanie kosztów wyświadczonych usług jako kosztów ogólnych podatnika — Ustalenie istnienia bezpośredniego i ścisłego związku z działalnością gospodarczą osoby trzeciej lub z działalnością gospodarczą podatnika)

(2017/C 382/19)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direktor na Direktsia „Obzhałvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Strona pozwana: Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD

Sentencja

Artykuł 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, iż podatnik ma prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego z tytułu usług polegających na wybudowaniu lub ulepszeniu obiektu, którego właścicielem jest osoba trzecia, w sytuacji gdy właściciel budynku korzysta nieodpłatnie z rezultatu takich usług, a same usługi są wykorzystywane zarówno przez tego podatnika, jak i przez właściciela budynku w ramach prowadzonej przez każdego z nich działalności gospodarczej, o ile zakres tych usług nie wykracza poza to, co jest konieczne dla umożliwienia podatnikowi dokonania transakcji podlegających opodatkowaniu na kolejnym etapie obrotu, a ich koszt jest uwzględniony w cenie tych transakcji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 17.5.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Mons – Belgia) – Sandra Nogueira i in./Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Miguel José Moreno Osacar/Ryanair Designated Activity Company, dawniej Ryanair Ltd (C-169/16).

(Sprawy połączone C-168/16 i C-169/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja — Jurysdykcja w sprawach dotyczących indywidualnych umów o pracę — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 19 pkt 2 lit. a) — Pojęcie „miejsca, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę” — Sektor lotniczy — Personel latający — Rozporządzenie (EWG) nr 3922/91 — Pojęcie „portu macierzystego”]

(2017/C 382/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Mons

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro (C-168/16), Miguel José Moreno Osacar (C-169/16)

Strona pozwana: Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Ryanair Designated Activity Company, dawniej Ryanair Ltd (C-169/16)

Sentencja

Artykuł 19 pkt 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w wypadku pozwu wniesionego przez członka personelu latającego przewoźnika lotniczego lub osobę oddelegowaną do tego przewoźnika, aby określić jurysdykcję sądu rozpatrującego sprawę, pojęcie „miejsca, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę”, w rozumieniu tego przepisu nie jest równoważne z pojęciem „portu macierzystego” w rozumieniu załącznika III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1899/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. Pojęcie „portu macierzystego” stanowi jednak istotną wskazówkę dla celów określenia „miejsca, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība/Konkurences padome

(Sprawa C-177/16) ⁽¹⁾

(Oeslānie prejudycjāle — Konkurencja — Artykuł 102 TFUE — Nadużycie pozycji dominującej — Pojęcie „niesłusznej ceny” — Opłaty pobierane przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi — Porównanie z opłatami stosowanymi w innych państwach członkowskich — Wybór państw odniesienia — Kryteria oceny cen — Ustalenie wysokości grzywny)

(2017/C 382/21)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība

Strona pozwana: Konkurences padome

Sentencja

1) Poziom opłat ustalanych przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, która zajmuje pozycję monopolistyczną i która zarządza również prawami autorów zagranicznych, może wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi, wobec czego zastosowanie powinien mieć art. 102 TFUE.